

Η ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ «ΕΠΙΛΟΓΗ» ΤΗΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΜΕ ΙΧ ΠΑΓΙΔΕΥΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ (Σεπτέμβριος 2009)

Συγγραφέας: ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΟΣ

Η καθημερινή λειτουργία του συγκοινωνιακού συστήματος στις αστικές περιοχές παρουσιάζει τις τελευταίες δεκαετίες σοβαρά προβλήματα. Η διαρκώς αυξανόμενη στροφή των πολιτών στη λογική της αυτοεξυπηρέτησης οδηγεί σε συνεχή χρήση του Ι.Χ., με συνέπεια την κυκλοφοριακή συμφόρηση. Τα λεωφορεία, αποτελώντας μέχρι και σήμερα το σημαντικότερο μέσο παροχής δημόσιας συγκοινωνίας, κινούμενα σε ένα κορεσμένο οδικό δίκτυο, χωρίς συνθήκες προτεραιότητας, δεν μπορούν να λειτουργήσουν ως ανταγωνιστική εναλλακτική λύση. Επομένως, η συνεχιζόμενη «επιλογή» της μετακίνησης με Ι.Χ. παγιδεύει περαιτέρω το σύστημα, οδηγώντας σ' ένα φαύλο κύκλο χωρίς διαφαινόμενη διέξοδο.

Ανατρέχοντας στις πρακτικές της τελευταίας δεκαετίας προκύπτουν ερωτήματα, των οποίων η απάντηση μπορεί να ερμηνεύσει τη σημερινή πραγματικότητα:

- Υλοποιήθηκε έστω και μια δράση συγκοινωνιακής πολιτικής που είχε προϋπόθεση τη συνεργασία δύο τουλάχιστον φορέων (υπουργείων, οργανισμών);

- Σχεδιάστηκε ποτέ πολιτική διαχείρισης της στάθμευσης με μητροπολιτικό χαρακτήρα; Πότε θα υλοποιηθούν πολιτικές ελεγχόμενης στάθμευσης, σε κάθε αστικό δήμο, που θα εξασφαλίζουν τους αναγκαίους χώρους για τη στάθμευση -κατ' αρχήν- των κατοίκων;

- Με ποιο κριτήριο δίνεται καθημερινά εντολή στην Τροχαία να «εξυπηρετεί» την είσοδο των Ι.Χ. στο κέντρο της πόλης στις διασταυρώσεις βασικών ακτινικών αξόνων (π.χ. λ. Κηφισίας) καταργώντας τα προηγμένα συστήματα σηματοδότησης, ενώ ταυτόχρονα αδυνατεί να ελέγξει την παράνομη στάθμευση που δυναμιτίζει την κυκλοφορία ή να εξασφαλίσει τη λειτουργία των λεωφορειολωρίδων;

- Σχεδιάστηκε πλαίσιο για την εξασφάλιση ελαχίστου αριθμού θέσεων

στάθμευσης σε ιδιωτικές κατασκευές, που να ανταποκρίνεται στις σημερινές ή μελλοντικές ανάγκες της πόλης;

- Σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε διαλειτουργικότητα μεταξύ συστημάτων (κέντρα διαχείρισης κυκλοφορίας, ηλεκτρονικά διόδια);

- Έχει αποφασιστεί και αν ναι, πώς εκφράζεται η πολιτική εξορθολογισμού της χρήσης του Ι.Χ. για ορισμένα χρονικά διαστήματα ή και τμήματα του δικτύου της πόλης;

Μοναδική διέξοδος από αυτή την πραγματικότητα αποτελεί ο ενιαίος σχεδιασμός και η υλοποίηση μιας ευρύτερης πολιτικής συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης που θα εστιάζεται στην εξυπηρέτηση των μετακινήσεων των πολιτών με ΜΜΜ αποθαρρύνοντας τη χρήση του Ι.Χ. Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο απαιτείται κοινό όραμα, αποφασιστικότητα, σοβαρότητα και συνέπεια, που απαιτεί τη συναντίληψη και συνεργασία των πολυάριθμων συναρμόδιων υπηρεσιών.

Η συμφόρηση αποτελεί μια πραγματικότητα σε όλο τον κόσμο. Όμως οι σύγχρονες πόλεις, αξιοποιώντας θεμελιώδεις συγκοινωνιακές αρχές, αναπτύσσουν τις αναγκαίες πολιτικές και σχεδιάζουν νέες δράσεις που έχουν στόχο να αντιμετωπίσουν την διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση για μετακινήσεις που ασκεί πιέσεις για να εξυπηρετηθεί.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 21 Σεπτεμβρίου 2009, σ. 51.